

CAT

DESCOBREIX INCA

un viatge cultural
per l'evolució de la ciutat

**VISITES GUIADES
AL PATRIMONI D'INCA**

Ajuntament d'Inca

Els convents dels mendicants d'Inca: Sant Domingo i Sant Francesc

Ponent: Pere Rayó Bennàssar, historiador.

Antic convent dels dominics¹

Els dominics s'establiren a Inca l'any 1604. El convent fou fundat pel frare dominic inquer Antoni Torrens. El 1664 es posà la primera pedra de l'església, que fou beneïda el 1689. El claustre no es començà fins al 1730. L'any 1962 fou convertida en parròquia.

La façana de l'església, llisa, de pedra viva, acaba en una cornisa de quart bossell. L'única decoració es troba a la portada i al rosetó. La portada barroca mostra, dins una fornícula, la Mare de Déu entregant el rosari a sant Domingo.

L'església té una sola nau, coberta amb volta de canó de cinc trams, capelles laterals rectangulars situades entre els contraforts i absis trapezoïdal. El cor es troba als peus de l'església. La capella del Roser o capella fonda, de dos trams coberts amb volta de canó, acaba en un absis rectangular, i fou iniciada el 1666. Té un petit cor a l'entrada i capelles rectangulars poc profundes.

Retaules. Exceptuant el de la Mare de Déu del Roser i de l'Assumpció (1592), tots són d'època barroca (s. XVII-XVIII). Són retaules en què la pintura ocupa pràcticament tots els espais. Mostren primordialment santes i sants de l'orde dominicà, i devocions i llegendes d'aquesta mateixa congregació religiosa com la de la Mare de Déu del Roser, la del Sant Novici o la de Sant Domingo in Soriano. Del segle XVI és el retaule de la Mare de Déu del Roser i de l'Assumpció; del segle XVII, els retaules de Sant Vicenç Ferrer, de les Ànimes i de la Mare de Déu del Roser; del XVIII, el retaule major, el del Nom de Jesús

o de la Mare de Déu del Pilar, el de la Sagrada Família i el de Sant Domingo in Soriano.

L'escultura exempta es troba repartida per les capelles de l'església. Del segle XVII són algunes obres anònimes: la Mare de Déu morta i uns angelets provinents d'algun retaule barroc. Del XVIII es conserva un sant Jeroni i una imatge de santa Catalina Tomàs. Del final del XVIII o principi del XIX és el Sant Crist de Sant Domingo; del XX és la Dolorosa de Frederic Marès.

La pintura forma part dels retaules, tot i que s'han conservat algunes teles penjades a les capelles. Les més interessants són: *Mort de santa Catalina de Sena* (s. XVI); *Sant Domingo* (s. XVII), pintura que presidia el retaule major fins al començament del s. XX; el *Bateig de sant Vicenç Ferrer* i *L'entrada a Ciutat de Mallorca de sant Vicenç Ferrer l'any 1413* (ambdós del s. XVIII), col·locats als costats del presbiteri.

El claustre, bastit al segle XVIII, té forma quadrada amb un alçat de dues plantes i porxo. A cada costat de la planta baixa hi ha set arcs carpanells aguantats per columnes d'ordre jònic; a la planta noble s'obren tres finestres balconeres; al porxo, tres finestrons atrompetats damunt les finestres de la planta inferior. Després de la seva acurada restauració, el claustre de l'antic convent s'ha convertit en una de les obres més importants del patrimoni artístic inquer.

El convent de Sant Francesc²

L'any 1325, el papa Joan XXII autoritzà els frares menors a establir-se a la vila d'Inca. Aquest convent fou el segon que va tenir l'orde a Mallorca i el primer a la Part Forana. La construcció de l'església franciscana s'inicià el 1341 i finalitzà en temps del bisbe de Mallorca, fra Pere de Cima (1375-1390). L'església gòtica del s. XIV fou enderrocada a les darreries del s. XVIII i, al seu lloc, es construí el temple actual, acabat al principi del s. XIX.

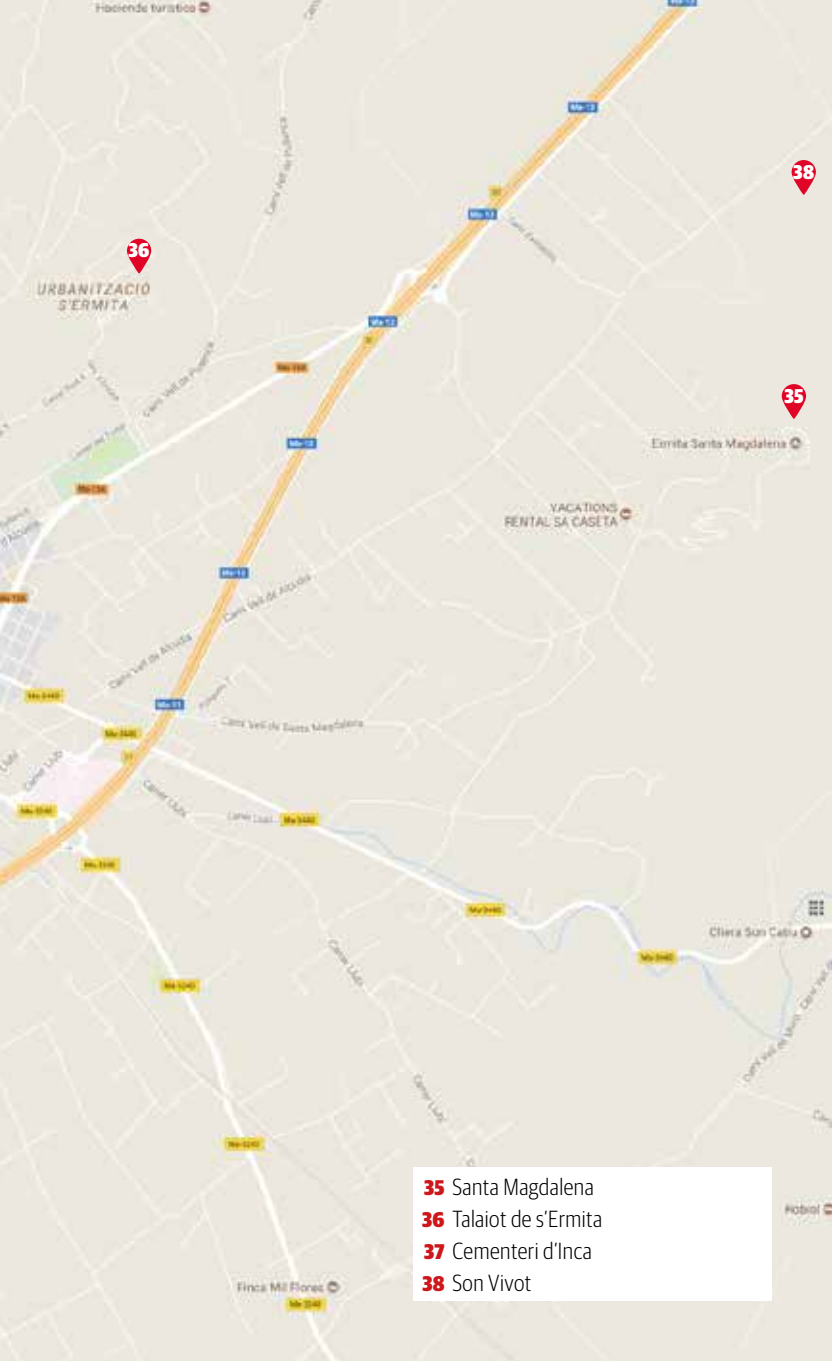
La façana principal del temple és sòbria, característica de les esglésies mallorquines d'època barroca. Està folrada de pedra viva i és completament llisa. La portada fou construïda l'any 1975, substituint el portal gòtic de la primitiva església que encara es conservava. Al timpà hi ha un relleu, obra de l'escultor Jaume Mir, que representa la impressió de les llagues a sant Francesc.

L'església té una sola nau de sis trams amb capelles laterals situades entre els contraforts. Està coberta per una volta de canó amb llunetes, enmig de les quals s'obren finestres. La nau acaba en un absis semicircular cobert per una copinya.

L'absis és decorat amb pintures de Miquel Vadell, obra que es dugué a terme el 1937 i afectà la capçalera de l'església i la decoració amb estucs de la nau. Consisteix en una pintura, a imitació de mosaic, d'un gran estol d'àngels músics i cantors que glorifiquen sant Francesc, la imatge del qual, amb les mans esteses mostrant els estigmes, prové de l'església anterior i de l'antic retaule (s. XVIII). Al presbiteri, dues escultures gòtiques ben rellevants: un santcrist del segle XV i la imatge de la marededéu sagrari dita de Gràcia o dels Àngels (antiga patrona dels paraires), talla de Gabriel Mòger, de devers 1500.

- 35** Santa Magdalena
- 36** Talaiot de s'Ermita
- 37** Cementeri d'Inca
- 38** Son Vivot

L'EDITA:

Ajuntament d'Inca

HI COL·LABOREN:

Centre
de Professorat
Inca

FUNDACIÓ CULTURAL
esconvent

GRUP SERRA

COMISSIÓ CIENTÍFICA
DE LES JORNADES
D'ESTUDIS LOCALS D'INCA